

Откровението на Исус Христос — Числото тринадесет

Войната на небето и последните дни: Разкриване на пророческата хронология от Откровение 12 и 13

Jeff Pippenger
2023-11-09

Ние установявахме войната на небето, описана в дванадесета глава на книгата Откровение. Прилагайки принципа за характера на Христос, Който е Алфа и Омега, ние разглеждахме войната на небето в дванадесета глава като прообраз на войната на небето, която се случва в „последните дни“. Изразът „последните дни“ в Библията и Духа на пророчеството означава последните дни на изследователния съд.

Ние установихме, че трите сатанински сили от дванадесета и тринадесета глава не са сили, които намират своето изпълнение в миналата история, а съвременното изпълнение на онези сили, които водят света към Армагедон. Змеят от дванадесета глава е Организацията на обединените нации; Католическата църква, която трябва да бъде възкресена при неделния закон в Съединените щати, е звярът от морето от тринадесета глава; а земният звяр с двата рога е Съединените щати.

Ние установихме, че войната, която обикновено се разбира в дванадесета глава като изключително представяне на бунта на Луцифер в небето, всъщност илюстрира война, която предстои да се случи в земните небеса, започвайки с близкото неделно законодателство в Съединените щати. Отделихме време да установим, че съществува процес на изпитване, онагледен в Откровение тринадесета глава, стихове единадесет до седемнадесет, който включва разпознаването на формирането на образа на звяра. Образът на звяра представлява съчетанието на църква и държава, при което църквата контролира взаимоотношението. Когато църквата е тази, която упражнява контрол, тогава тя използва държавата, за да налага своите учения и да преследва онези, които определя като еретици. Световният процес на изпитване, свързан с формирането на образа на звяра, първо се осъществява в рамките на Съединените щати. Пророческите характеристики на всеки от двата процеса на изпитване са по същество едни и същи, било в Съединените щати, било в света.

Посочихме двата еднакви периода от хиляда двеста и шестдесет дни, които предхождаха и следваха кръста, като второ свидетелство за разпознаването на два последователни процеса на изпитване, свързани с образа на звяра, в края на света. Формирането на образа на звяра в Съединените щати между 11 септември 2001 г. и скоро предстоящия неделен закон предшества формирането на образа на звяра в Организацията на обединените нации след скоро предстоящия неделен закон. Хиляда двеста и шестдесетте дни на служението на Христос от Неговото кръщение до кръста предхождаха хиляда двеста и шестдесетте дни на служението на Неговите ученици, които последваха кръста. Двете линии, като и двете

съдържат два периода, които представляват еднакви изпитания във всеки период, представят темата или за образа на Христос, или за образа на антихриста.

Хиляда двеста и шестдесетте дни на служението на Христос, които завършиха на кръста, започнаха, когато Светият Дух слезе при Неговото кръщение, в съответствие със слизането на могъщия ангел от Откровение осемнадесета глава на 11 септември 2001 година.

„Откъде идва твърдението, че съм заявила, че Ню Йорк трябва да бъде пометен от приливна вълна? Това аз никога не съм казвала. Казвала съм, когато гледах как там се издигат огромните сгради, етаж след етаж: „Какви ужасни сцени ще се разиграят, когато Господ се надигне, за да разтърси страшно земята! Тогава ще се изпълнят думите на Откровение 18:1–3.“ Цялата осемнадесета глава на Откровение е предупреждение за онова, което идва върху земята. Но нямам особена светлина относно това какво предстои на Ню Йорк, освен че знам, че един ден великите сгради там ще бъдат съборени чрез обръщането и преобръщането на Божията сила. От дадената ми светлина зная, че в света има гибел. Една дума от Господа, едно докосване от Неговата могъща сила — и тези масивни постройки ще паднат. Ще се разиграят сцени, чиято страшност не можем да си представим.“ *Review and Herald*, July 5, 1906.

Периодът от хиляда двеста и шестдесет дни в историята на Христос, който завърши на кръста, представлява периода от време, който приключва при скоро идващия неделен закон. Кръстът е прообраз на неделния закон. И двете са символи на съд. И двете представят идването на национално разорение за народа, в чиято земя се извършва съдебното събитие. И двете се случиха в славната земя на Юда. В историята на Христос това беше буквалната славна земя на Юда, а при неделния закон това е духовната славна земя на Юда — Съединените американски щати. На кръста Христос беше издигнат, за да привлече при Себе Си всички човеци.

И Аз, когато бъда издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си. А това казваше, за да означа с каква смърт щеше да умре. Йоан 12:32, 33.

При неделния закон се издига знамето на сто четиридесет и четирите хиляди, за да привлече всички човеци към Христос.

И Той ще издигне знаме за народите отдалеч и ще им свирне от края на земята; и ето, те ще дойдат бързо и стремително. Исаия 5:26.

Периодът от хиляда двеста и шестдесет дни в историята на Христос, който следва след кръста, завършва с възставането на Михаил при убиването с камъни на Стефан.

Но той, изпълнен със Светия Дух, впери поглед към небето и видя Божията слава и Исус, стоящ отдясно на Бога, и каза: Ето, виждам небесата отворени и Човешкия Син да стои отдясно на Бога. Деяния 7:55, 56.

Символичните четиридесет и два месеца на изпитното време на последния образ на звяра завършват с възставането на Михаил и отбелязват края на човешкото време на благодат.

И в онова време ще се надигне Михаил, великият княз, който стои за синовете на твоя народ; и ще настане време на скръб, каквото не е имало, откакто съществува народ, до онова време; и в онова време твоят народ ще бъде избавен — всеки, който се намери записан в книгата. Данииел 12:1.

Пълната история и на двата процеса на изпитание чрез образа на звяра съдържа и други вътрешни пророчески свидетелства. Ако се разбира правилно — и аз признавам, че малцина разбират тази истина — първият процес на изпитание чрез образа на звяра, който се изпълнява в Съединените щати, започна на 11 септември 2001 г., когато третото горко навлезе в историята. Неделният закон, при който завършва този първи процес на изпитание чрез образа на звяра, отбелязва идването на третото горко като съд над Съединените щати заради приемането на неделния закон. Тогава идването на третото горко изпълнява разгневяването на народите, в изпълнение на Откровение 11:18, и първото споменаване на ролята на исляма да разгневи народите в библейското пророчество.

И той ще бъде див човек; ръката му ще бъде против всеки човек, и ръката на всеки човек — против него; и ще живее пред лицето на всичките си братя. Битие 16:12.

Скоро предстоящият неделен закон е завършекът на първия изпитателен период, а също и началото на последния изпитателен период. Последният изпитателен период завършва, когато човешкото време на изпитание приключи, и в този момент четирите ветрове, които са символ на третото горко, биват напълно пуснати.

„Когато Спасителят видя в юдейския народ един народ, разведен с Бога, Той видя също и една изповядваща се за християнска църква, съюзена със света и папството. И както стоеше на Елеон, плачейки над Ерусалим, докато слънцето залязваше зад западните хълмове, така и Той плаче и ходатайства за грешниците в тези последни мигове на времето. Скоро Той ще каже на ангелите, които държат четирите ветрове: „Пуснете язвите; нека тъмнина, погибел и смърт дойдат върху престъпниците на Моя закон.“ Ще бъде ли принуден да каже на онези, които са имали голяма светлина и познание, както каза на юдеите: „Ако би познал и ти, поне в този твой ден, това, което служи за мира ти! Но сега е скрито от очите ти“?“ Review and Herald, October 8, 1901.

В историята на Христос първата ориентирна точка от първия период от хиляда двеста и шестдесет дни започна при Неговото кръщение, което беше символ на Неговата смърт и възкресение. Този период завърши при Неговата смърт и възкресение, които едновременно поставиха началото на последния период от хиляда двеста и шестдесет дни. Този период завърши със смъртта и обещаното възкресение на Стефан.

Историческата линия, която представя образа на Христос, има същата пророческа структура като историческата линия, която представя образа на антихриста.

В Писанията Христос е истинският цар на север, и винаги е било цел на Сатана да събори и подправи царската власт на Христос.

Как си паднал от небето, о, Луцифере, сине на зората! как си повален на земята, ти, който отслабваше народите! Защото ти каза в сърцето си: Ще възляза на небето, ще възвиша престола си над Божиите звезди; ще седна и на планината на събранието, в северните страни; ще възляза над височините на облаците; ще бъде подобен на Всевишния. Исая 14:12–14.

„Северните страни“ са Йерусалим, градът на великия Цар, където е Неговото святилище.

Песен и псалом за кореевите синове. Велик е Господ и достоен за велика хвала в града на нашия Бог, на светата Негова планина. Прекрасна по положение, радост на цялата земя, е хълмът Сион, от северната страна, градът на великия Цар. Псалми 48:1, 2.

В Писанията земните „северни царе“ винаги са представени като врагове на Божия народ. Те олицетворяват усилието на Сатана да подправи истинския северен цар, Който седи на Своя престол в Ерусалим, който е северните страни. Линията, която представя два процеса на изпитване на образа на звяра и върви успоредно с линията на двата процеса на изпитване на Христовия образ, има трети свидетел в темата за усилието на Сатана да бъде северният цар, който властва над Божия народ.

През 723 г. пр. Хр. северният цар, представен от Асирия, отведе в робство северните десет израилеви племена в изпълнение на „седемте времена“ от Левит, двадесет и шеста глава. Хиляда двеста и шестдесет години по-късно, през 538 г., северният цар, представен в онзи момент от историята от буквалния езически Рим, предаде престола на папския Рим, който след това стана духовният северен цар за още хиляда двеста и шестдесет години. Този втори период от хиляда двеста и шестдесет години завърши през 1798 г., когато духовният римски северен цар получи смъртоносна рана. Когато папството получи своята смъртоносна рана през 1798 г., това предобразяваше края на човешкото благодатно време, когато възкръсналото папство най-сетне и завинаги стига до своя край, без да има кой да му помогне.

И той ще разположи царските шатри на двореца си между моретата при славната свята планина; но ще стигне до края си, и никой няма да му помогне. И в онова време ще се надигне Михаил, великият княз, който стои за синовете на твоя народ; и ще настане време на скръб, каквото не е имало, откакто съществува народ, до онова време; и в онова време твоят народ ще бъде избавен — всеки, който се намери записан в книгата. Даниил 11:45, 12:1.

„Седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава, които се равняват на две хиляди петстотин и двадесет години, определят Асирия като северния цар през 723 г. пр. Хр., и като северен цар тя покори „северното“ царство на древния Израил. От този момент нататък езичеството, започвайки с Асирия и преминавайки до езическия Рим, тъпчеше Божия народ, „войнството“ от Даниил 8:13, в продължение на хиляда двеста и шестдесет години. През 538 г. буквалният римски северен цар беше пророчески победен от духовния римски северен цар, който тъпчеше Божия духовен Израил още хиляда двеста и шестдесет години. Вторият период на потъпкване завърши, когато духовният римски северен цар получи

смъртоносната си рана през 1798 г.

В линията на образа на Христос централната точка е кръстът, където се отъждествява смъртта. В двата периода на изпитанието при формирането на образа на звяра централната точка е смъртта на земния звяр. В линията на фалшивия северен цар централната точка е смъртта на буквалния римски северен цар.

Тези линии представят трима библейски свидетели, всеки от които съдържа два последователни периода от време в рамките на един период от време. Всяка централна точка е белязана от физическа смърт или от смъртта на едно царство от библейското пророчество. При Христос централната точка беше Неговата смърт и възкресение. При образа на звяра централната точка е смъртта на земния звяр, шестото царство от библейското пророчество, при неделния закон. При линията на фалшивия северен цар централната точка представлява смъртта на буквалния римски северен цар, четвъртото царство от библейското пророчество.

Двамата свидетели от Откровение единадесета глава, според Сестра Уайт в „Великата борба“, представляват Божието Слово. Христос е Божието Слово. На тези двама свидетели бе дадена власт да пророкуват хиляда двеста и шестдесет дни, облечени във вретище. След това те бяха убити на улицата и не възкръснаха три дни и половина. „Хиляда двеста и шестдесет дни“ и „три дни и половина“ са и двете символи на пустинния период от хиляда двеста и шестдесет години. Те започнаха с овластяване, при което пророкуваха, облечени във вретище, което завърши със смърт. След това, през същия пророчески период, те мълчаха и бяха облечени със смърт, докато не бяха възкресени, за да представят предупреждението на третия ангел, което възвестява края на благодатното време.

Тези четири пророчески линии се равняват на четири свидетели. Пророческата структура на всеки от четирите свидетели е една и съща. Времеви периоди на всеки от осемте периода, с изключение на периода от 11 септември 2001 г. до скоро идващия неделен закон, който се намира в четирите линии, са пророчески еднакви. Всяка централна точка представлява някакъв вид смърт. Две от линиите се отнасят до Христос, или като Негов образ, или като Божието Слово. Другите две линии представят антихриста, или като негово желание да подражава на Христос като северен цар, или да подражава на Христовата система на управление.

В следващата ни статия ще се опитаме да свържем сто четиридесет и четирите хиляди с битката в първото небе. Скъпи читателю или слушателю: Независимо дали отказваш да видиш тези истини, или ги виждаш, необходимо е да се посочи, че информацията, която се представя във всички тези статии, се разпознава, а след това се подкрепя и утвърждава чрез прилагането на принципа да се използва началото на едно нещо, за да се установи краят на едно нещо. Това е пророческият подпис на Алфа и Омега и е значим елемент от Откровението на Исус Христос, което сега бива разпечатвано.

Скритите неща принадлежат на Господа, нашия Бог; а откритите принадлежат на нас и на чадата ни довека, за да изпълняваме всички думи на този закон. Второзаконие 29:29.

